

SELECCIÓ DE POEMES

ARINSAL (18.7.86)

■ Els records no són mai un mirall net,
sentiments i memòria l'enrollen
i el temps, astut, hi qualla les imatges.
Recordo l'Arinsal que vaig conèixer
fa vint anys: quatre cases mal comptades,
i el preservo dins meu, no per tornar-hi,
tossut i engelosit, com en un somni,
sinó perquè em ressoni en les paraules
que escric per l'Arinsal que he trobat.
Així l'amor és debò creixença.

Miquel Martí i Pol. *Obra poètica 4 (1991-2003).*
EDICIONS 62.
Barcelona, 2004.

(Fragment)

■ No són les ombres que ens mortifiquen
sinó la perfecció de la llum.
Ignorants, cerquem mancances de nit;
quan tot és perdó i estratègia.
Però oblidem que en el camp de batalla,
en la inèrcia del combat,
és on entomem a plena claror
les estocades de la vida.
¿Tot i així, voldrem presenciar la pluja
d'estels sota la nit dels ossos?
¿Sabrem reconèixer la llum que mor,
que escalfarà per darrera vegada,
com el retrat que ja no contemplem?

Marc Masdeu. *Els escalfadors.*
Premi Parc Taulí 2004.
PROA. Barcelona, 2004.

(Fragment)

■ Inert, daurat de tedi
en la malaltia més
rebel de l'ànima,
i arrabassar-te la pell
de son que et fa morir
despert al carrer
on s'abaten
les ombres transparents
que sembla la pluja.

Lluís Massanet. *A contratemps.*
DOCUMENTA BALEAR.
Palma, 2005.

(Fragment)

■ Virica quietud,
d'aurores vestigi,

fenyida en l'obscur
ets font de virtut,

l'esquer del prodigi,
el-líptic atzur...

Pere Perelló i Nomdedéu. *La llei.*
MOLL.
Palma, 2004.

(Fragment)

■ Oferiràs la neu d'un devastat silenci;
allò que t'ha fet créixer serà com el llevat
d'un blanc precipitat a tectes més exactes
i una nova matèria instruirà el teu món.
Un bosc talat t'espera: no pensis a malmetre
la fam dels llops salvant les ombres seduïdes.

Susanna Rafart. *Retrat en blanc.*
MOLL.
Palma, 2004.

JORDI SARSANEDAS

UN SOL DIA

■ L'esclat del dia.
Res més. Un sol dia
rotund
i quiet damunt la meva mà
i dins la seva glòria.
Grill rere grill
entre l'índex i el polze,
em nodreixo de la seva llum
pausada, inacabable,
fins a la fi del món.

Jordi Sarsanedas. *Silenci, respostes, variacions.*
PROA. Barcelona, 2005.

■ Crees l'abisme,
un univers de bades,
una pàgina falsa,
imitant la penombra,
a l'àlbum de les vanitats,
en pèl, fugint de tu mateix,
com un vast eco escampat
pel pàlid alè del mar.

Joan Perelló. *Manual d'ansia.*
EL TALL. Palma, 2005.

QUAN

■ L'instant pròsper
en què el cor, replè d'alegria,
no ansiegi, no ambicioni.
Quan el foll febrós
s'hagi exhaurit
dins tots els records:
agror i dolcesa
foses en perfum.
Quan caduquin tendrament
les temences del passat
i la mort em reti
un esguard benigne.

Guillem Simó. *19 poemes amb música.*
EL TALL. Palma, 2004.

TRUCADA

■ El meu cos oneja al vent
de la teva veu
que mormola, en secret,
manyacs a la meva orella.

S'escapa un gemec petit
que encrespa la meva mar.
Sento l'ull de l'huracà
en el meu baix ventre.

Rosa Toprrent. *Rosa del desert.*
Premi Miquel de Palol, 2004.
COLUMNA. Barcelona, 2004.

ENLLÀ

■ perduts per un terreny inhòspit
retrobat al clar del dia
bategant a les portes del misteri
on l'amor es fon entre boires

clams d'alegria potser
tocs de silenci
enllà del temps enllà
d'espais incerts
perduts i retrobat
en la claror indecisa
d'un hivern en què els focs
es confonen amb les hores

Albert Ràfols-Casamada. *Dimensions del present.*
EUMO-CAFÈ CENTRAL.
Vic, 2004.

(Fragment)

■ Ales feixugues
dibuixen la desgana
de la volada.

Ara ja capto
aquells perfums que un dia
no vaig percebre.

Temo l'exili
per les rutes internes
sense tornada.

Joana Raspall. *Arpegis (haikús).*
Introducció de Feliu Formosa.
ABADIA EDITORS. Saldes, 2004.

EL POEMA

■ Quan et dedico un poema
i t'hi dic coses que no
et sé dir mai de paraula,
no dubtis a qui has de creure;
no em facis cas a mi, no:
creu el poema.

Josep Maria Ripoll. *Dels marges.*
Pròleg d'Antoni Clapés.
PAPERS DE VERSÀLIA. Sabadell, 2004.

ESTIU

■ París dorm. Cau un enorme silenci
fins que queda ocupat cada interstici
de teules i de murs. Gats i ocells
callen. I tan sols jo de sentinella.

Agost sense cap clàxon. Sobrevisc
únic, potser. I tinc entre els dos braços,
com un miracle, la meua ciutat
que es mig veu pel tapet, al fons del quadre.

Josep Lluís Roig. *El somris de les carreteres secundàries.*
Premi Recull de Blanes 2004.
PAGÈS EDITORS. Lleida, 2004.

(Fragment)

■ També sofrí, clamà,
sentí
que hom volia la seva llibertat.
O així ho volgué creure.
Però, a diferència dels fills d'Israel,
patí en la seva carn totes les plagues.
Ja havia perdut molt en el diluvi,
i encara va haver de sentir morir dins seu el pri-
mogènit.

Gabriel de la s.t. Sampol. *Vulgata.*
MOLL.
Palma, 2004.